

UITSpraak

SGIM 2024-62

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B hierna te noemen 'klaagster', tegen C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij formulier van 14 november 2024 bij de Geschilleninstantie Mondzorg kenbaar gemaakt dat zij een geschil wenste in te dienen en heeft daartoe het Geschilformulier met onderbouwing toegestuurd.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 14 november 2024 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 14 januari 2025 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 29 januari 2025.
5. De hoorzitting heeft op 14 maart 2024 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster was ter zitting aanwezig, bijgestaan door een vriendin. Verweerder was ter zitting aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde E.

De klacht

Klaagster verwijt verweerder, zakelijk weergegeven, dat er vanaf 2006 geen röntgenfoto's zijn gemaakt, terwijl in januari 2024 bleek – na overstap naar een andere tandarts – dat er sprake was van parodontitis waarvoor uitgebreide behandeling nodig bleek.

Klaagster vordert een materiële schadevergoeding van € 1.526,93 bestaande uit de kosten voor de behandeling van de parodontitis, de uren die klaagster daarvoor vrij heeft moeten nemen, reiskosten en toekomstige tandheelkundige kosten.

Het verweer

Verweerder heeft in zijn verweerschrift, zakelijk weergegeven, het navolgende naar voren gebracht.

Klaagster was al sinds 1995 patiënt in de praktijk. Klaagster was een zogenaamde angstpatiënt. De conditie van het gebit was, behoudens zo nu en dan een vulling en het verwijderen van tandsteen, goed. Er was geen reden om röntgenfoto's te maken gezien het lage risico op cariës en het feit dat er controles werden uitgevoerd met onder andere een pocketsonde, zodat diepe pockets opgemerkt zouden zijn. Er bestond geen rechtvaardiging voor het maken van foto's.

Verweerder betwist dat op 3 oktober 2022, de laatste controle in de praktijk voordat klaagster de overstap naar een andere tandarts maakte, reeds sprake was van parodontitis. In de periode na die laatste afspraak kan in tandheelkundig opzicht van alles gebeurd zijn.

Nu geen sprake is van medisch onzorgvuldig handelen noch aannemelijk is gemaakt dat er sprake is van een causaal verband, dient de gevorderde schadevergoeding te worden afgewezen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan.

De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat een tandarts jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is zich een bepaalde inspanning te getroosten, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Bij de beantwoording van de vraag of is voldaan aan deze

inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken, zoals deze aan de tandarts ten tijde van de behandeling bekend waren of behoorden te zijn.

Ter zitting is door verweerder – in aanvulling op hetgeen hij in zijn schriftelijke klacht naar voren heeft gebracht – aangegeven dat hij de DPSI-score niet in het dossier heeft geregistreerd, maar dat dat niet betekent dat hij die controle niet heeft gedaan. Dat is namelijk wel gebeurd. In het dossier noteert verweerder meer uitgebreid naarmate er meer aan de hand is. Het doen van bepaalde onderzoeken, zoals ten behoeve van de DPSI-score, is standaard en dat werd dus niet genoteerd. Inmiddels heeft verweerder zijn werkwijze daarin veranderd, en noteert hij dit wel.

De Geschilleninstantie is op basis van de feiten en omstandigheden, zoals die volgen uit het medisch dossier en de standpunten die door partijen naar voren zijn gebracht, van oordeel dat de klacht van klagster gegrond is. De DPSI-score (inmiddels PPS) had – in ieder geval vanaf 2019 – in het dossier genoteerd moeten worden. Door dat na te laten kan niet worden nagegaan of die onderzoeken wel hebben plaatsgevonden en wat daarvan de uitkomst was.

Dat er een duidelijke reden – een rechtvaardiging – dient te zijn voor het maken van foto's en dat dit niet standard periodiek dient te gebeuren is de Geschilleninstantie met verweerder eens, maar een periode van 15 jaar zonder het maken van foto's valt buiten de kaders wat verwacht mag worden van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts. Onderzoek met een sonde en visuele inspectie van het gebit is onvoldoende om over zo een lange periode geen foto's te maken.

Dit betekent dat de klacht van klagster in alle onderdelen gegrond wordt verklaard. Voor de Geschilleninstantie staat echter niet vast dat door het handelen van verweerder de door klagster gestelde schade is veroorzaakt. Tussen de laatste controle bij verweerder en de bevindingen van de nieuwe tandarts van klagster zit geruime tijd, in welke periode ook nog elders een orthodontische behandeling (Invisalign) heeft plaatsgevonden, hetgeen ook door klagster wordt bevestigd. De door klagster gevorderde schadevergoeding wordt dan ook afgewezen.

Nu de klacht in alle onderdelen gegrond zal worden verklaard, acht de Geschilleninstantie het op zijn plaats dat verweerder het door klagster betaalde griffierecht aan haar vergoedt.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht van klagster in alle onderdelen gegrond;
- wijst het verzoek tot schadevergoeding af;
- veroordeelt verweerder tot vergoeding aan klagster van het door hem betaalde bedrag aan griffierecht van € 75,00;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 14 maart 2025

Met verzenddatum, 23 april 2025